

Vicente Molina

# LLAVORS

Museu Diocesà • 24 / 03 - 21 / 05 • 2023

*L'Esperit Sant, que crida tots els homes a Crist per les llavors del Verb. (Vat II AG 15).*

La Delegació de Pastoral de Fe i Cultura de l'**Arxidiòcesi de Barcelona** i **O\_LUMEN** proposen un recorregut d'art que cura per la ciutat, que connecta bellesa, desenvolupament humà integral i educació com actes d'esperança. Un diàleg entre espiritualitat cristiana i cultura contemporània a partir d'experiències quotidianes: el dol i el goig, la incertesa i els canvis, la pandèmia i la comunitat, les pèrdues i les trobades, la dignitat i la bellesa, el renéixer i l'esperança. Exposició temporal de set obres de l'artista **Vicente Molina**, que es pot visitar al **Museu Diocesà**, a **Càritas de Plaça Nova** i a la **Facultat de Comunicació Blanquerna**.

**Vicente Molina (Madrid, 1956)**, artista i sacerdot, es posiciona a l'ascetisme plàstic i ideològic. Per això limita l'ús de mitjans, i fa servir suports efímers com cartons de rebuig rehabilitats. Materials fràgils que són símbol de la feblesa humana, del deteriorament i de les mutacions, expressats mitjançant pinzellades lleugeres. Treballa un llenguatge esquemàtic, efectista i de gestualitat continguda que, buidant la figura humana i els objectes, deixa a la vista només allò que és essencial.

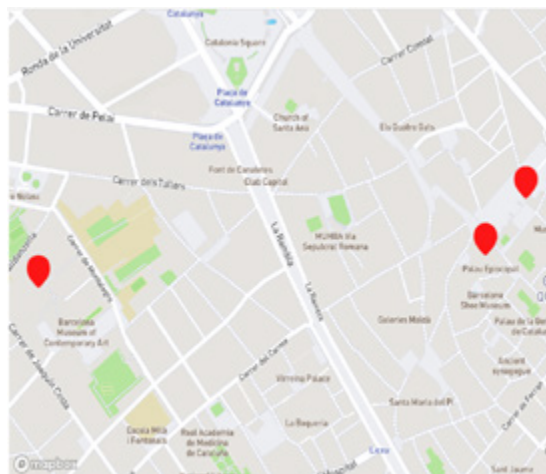
Promogut per:



Seus:



Amb la col·laboració de:



**AL LLINDAR, 2018**  
Acrílic sobre cartó, 206 x 98 cm



Portes rere portes  
llum a cada llindar

ofereix sendes de vent ferm  
transitables a pas suau  
fes servir el truc dels miralls  
per revelar el meu espectre

poleix, fereix  
forada, brilla

- Clara Andreu

*Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi. (Ap 3, 20)*

**DOL, 2018**  
Acrílic sobre cartó, 206 x 98 cm



Accepta el terra fals d'aquesta gruta  
i comença a caminar, filla del pretèrit  
germana dels punts suspensius

raonable convicció de pell més dura  
d'un martiri esmorteït esmalt viu

avui no t'enfonsa  
l'anècdota fatal del verb corrosiu

la veta vermella del teu pit esclata  
transcriu el metall amb línia clara

- Clara Andreu

*Has mudat en danses els meus planys, m'has tret el dol i m'has vestit de goig (Sal 30, 12)*



**LLUM CELESTIAL, 2019**  
Acrílic sobre tela, 130 x 162 cm.



Incendia'm  
fins que aconseguixi

assemblar-me a tu

- Clara Andreu

*Jesús els tornà a adreçar la paraula. Els digué: Jo soc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida. (Joan 8,12)*

*L'alegria de l'Evangelí és aquesta que res ni ningú ens podrà treure (cf. Jn 6,22). Els mals del nostre món —i els de l'Església— no haurien de ser excuses per reduir la nostra donació i el nostre fervor. Mirem-los com uns desafiaments per a créixer. A més, la mirada creient és capaç de reconèixer la llum que sempre vessa l'Esperit Sant enmig de la foscor, sense oblidar que «on va abundar el pecat va sobreabundar la gràcia» (Rm 5,20). La nostra fe és desafiada a albirar el vi en què pot convertir-se l'aigua i a descobrir el blat que creix enmig del jull. (Francesc, Evangelii Gaudium 84)*